

„Вашінгтон Повст” спростовує наклепи на український визвольний рух

Вашінгтон. — В дні 8-го листопада 1982 відомою столичною газетою „Вашінгтон Повст” помістили довшу статтю Томаса О'Тула під заголовком „Націстські колаборанти були вербовані, як союзники”, — що мала бути ніби рецензією на книжку „Білоруська Таємниця”, яку написав Джан Лофтус і в якій були знеславлені наклепи на ОУН і УПА.

У відповідь з опрокиченням цих наклепів появилося довший лист у „Вашінгтон Повст” з 18-го листопада 1982 року, який написала Катерина Чумаченко, директор Української Крайової Інформаційної Служби (ЮНІС) у Вашингтоні.

У своїй критиці, К. Чумаченко писала, що Аллан А. Расен, голова Бюро спеціальних інвестицій в Департаменті справедливості заперечив всі факти про білорусів, які були темою книжки Лофтуса. Цей сам Лофтус подав на 8-ох сто-

рінках своєї 180-сторінкової книжки неправдиві „факти” начебто ОУН була „спонсорована” нацистами. К. Чумаченко далі твердила, що ОУН повстала в 1929 році як продовження УВО, і що обидві організації були створені з метою боротьби за визволення України. В 1941 році, як тільки німці увійшли в Україну, українці негайно проголосили самостійність і зорганізували уряд на чолі з Ярославом Стецьком, що спровокувало німецьких репресій. Ці репресії принесли до постання УПА, яка вела боротьбу так проти нацистів, як і проти совітів. Деж тут є „колаборація з нацистами?” — питає К. Чумаченко.

Під кінець вона подала, що 8-го серпня 1951 року американський Уряд зняв ОУН з листи проскрибованих організацій, уможливаючи їй членство емігрантської до ЗСА.

УОКЦ у Філадельфії влаштує Різдвяний Базар

Філадельфія. Па. (УОКЦ). — Український Освітньо-Культурний Центр, тут як і щороку, влаштує великий Різдвяний Базар в суботу і неділю, 11-го та 12-го грудня, щоб дати змогу всім українським родинам зібратися і плекати Різдвяну традицію.

Ці базари УОКЦентру втілюються широкою френквенцією української громади Філадельфії та околиць. Прибутки з базарів призначені на вагомий потреби Центру, між якими цього року слід поставити на першому місці направи даху та даху шпату заборговування.

У протіву до попередніх базарів, цьогорічний Різдвяний Базар буде відмінний тим, що він пов'язуватиме комерційну сторінку з розвагово-товариською.

Крім святкових страв і печива, на базарі буде великий вибір мистецьких картин, скульптур, кераміки, різдвяних подарунків, святкових карток та свіжо зрубаніх ялинок.

Години базару такі: в суботу — від 9-ої години ранку до 5-ої по полудні; в

неділю — від 10-ої ранку до 4-ої години по полудні.

Базар закінчиться обідом з мистецькою програмою о 4:30 по полудні в неділю. У організованні базару беруть участь шість місцевих українських католицьких церков і майже два десятки інших спонсорів-установ та індивідуальних громадян. Програма концерту — у виконанні акторів Українського Театру в П'ятизці, танцювального ансамблю „Волюшки” і дівоного хору „Русалка”.

ПРОДАЖ ПОДАРУНКІВ

Нью Йорк, Н. Й. — Український Музей в Нью Йорку організує великий продаж подарунків під ялинку: мистецьких виробів (картин, деревозрізів, кераміки, різьби, вишивок) та прикрає ялинку в дні 5-го, 11-го, 12-го грудня ц.р., від 1-5-ої год. по полудні, на другому поверсі Музею. Для членів Музею передпродаж 4-го грудня від год. 1-5-ої по полудні.

У ЛИСТОПАДІ ПРИДБАНО 240 НОВИХ ЧЛЕНІВ ДЛЯ УНЕСКО

Джерзі Сіті, Н. Дж. — 3 Організаційного Відділу УНЕСКО інформують, що секретарі й інші відвідувачі урядових відділів Америки і Канади в листопаді придбали 240 нових членів, забезпечених на понад 65,000 доларів.

Придбання такого числа нових членів належить зарахувати до найбільш успішних, якщо брати під увагу економічні обставини, а головне високий відсоток безробітних серед громадян ЗСА і Канади. Але не зважаючи на всі ці перешкоди й труднощі, поважає число союзних секретарів і інших відділових урядовців віддали свій час і труд для того, щоб забезпечити кращу майбутність тих 240 українців та їхніх родин. Своєю відданістю праці ці союзні члени також забезпечили дальший зріст великої союзної родини.

Присмемо згадати союзних ентузіастів, якщо не всіх, то бодай тих, що придбали трьох і більше членів у листопаді, а саме: секретарка 347-го Відділу Дарія Цапар придбала 11 членів; головний радник і голова 231-го Відділу Василь Пастушок і голова Округу Дітройт та секретар 94-го Відділу Роман Татарський придбали по 9 членів; секретарка 269-го Відділу Христина Фуга-Гербері придбала 7 членів, секретар 55-го Відділу Адам Цідин, секретар 271-го Відділу Іван Чоп-

ко, секретар 360-го Відділу мгр Іван Гаврилюк і секретар 368-го Відділу Андрій Маринюк придбали по 6 членів; секретар 32-го Відділу мгр Володимир Яців, секретар 59-го Відділу Тарас Сливинський і секретар 78-го Відділу Іван Петрун, що — придбали по 5 членів; секретарка 155-го Відділу Меланія Лоренс, секретар 174-го Відділу д-р Атанас Слюсарчук і голова Округу Торонто та секретар 407-го Відділу Василь Шаран — придбали по 4 члени; секретарка 25-го Відділу Квітка Стецько, секретарка 37-го Відділу Ольга Осередчук, секретар 53-го Відділу Дмитро Головатий, делегат 170-го Відділу Олександр Благітська, секретар 220-го Відділу Едвін Білідей, секретар 247-го Відділу Михайло Маєр, член 274-го Відділу Микола Літинський і секретар 427-го

Вшанують Д. Дорошенка

Нью Йорк, Н. Й. — У неділю, 12-го грудня ц.р., о 2-ій год. по полудні, тут в будинку Української Вільної Академії Наук, 206 Захід 100-та вул. відбудеться ювілейна конференція для відзначення 100-річчя з дня народження Дмитра Дорошенка, першого президента Української Вільної Академії Наук. У програмі конференції: вступне слово виголосить д-р Василь Омельченко, д-р Омелян Прицак прочитає доповідь „Дмит-

У ПОЛЬЩІ РОЗВ'ЯЗАЛИ СПІЛКУ АКТОРІВ

Варшава, Польща. — Польські власті військового режиму розв'язали в середу, 1-го грудня, профспілку польських акторів, яка бойкотувала польське телебачення в знак протесту проти військового стану.

Заборона профспілки акторів зроблена на основі тієї самої 1932-ої статті, згідно з якою заборонили профспілку журналістів у березні ц.р. Відмова акторів брати участь у телевізійних програмах, позбавила польське телебачення оригінальності і перетворила його в банальну сцену офіційних балачок-повчань і партійних промов, перемішаних часом спортивними змаганнями і старими совєтськими фільмами.

Більшість популярних акторів відмовилися брати

участь у телевізійних драмах, а тих небагато, які погодилися виступати, грядучі обвинуватили у співпраці з військовою хунтою і висували кожен раз, як вони появлялися на сцені. Навіть провінційні театри відмовлялися виступати в телебаченні.

Прочитаючи польський театр і кіно були твердим чином вільною профспілкою „Солідарність”. Кінорежисер Анджей Вайда створив фільм „Залізна Людина”, де показано зародження і розвиток „Солідарності”. А інший фільм А. Вайди „Людина з мармуру” — це за суд політичної системи комунізму. Обидва ці фільми тепер не йдуть на польських екранах, бо вони заборонені.

У МЕХІКО ПОЧАВ УРЯДУВТИ НОВИЙ ПРЕЗИДЕНТ

Мехіко Сіті, Мехіко. — Мігуель де ла Мадрид Гуртадо був записаний в середу, 1-го грудня, як президент Мехіко. Після церемонії прийняття присяги, президент зараз же заповів сувору політику заощадження, щоб поправити важку економічну ситуацію країни, яка є найгіршою за останні 40 років.

„Ми живемо в тривожній ситуації”, — заявив президент у своїй промові перед парламентом. „Положення є нестерпне. Я не дозволю, щоб нація розвалилася на наших очах. Ми маємо намір діяти рішучо і твердо.” У присутності відомого президента Хосе Лопеза Горталью, де ла Мадрид проголосив економічну програму з 10-ох точок, яка включатиме: зменшення бюджету, нові податки,

підвищення цін, відкладення громадських робіт, збільшення відсоткової стопи на позички і послаблення контролю над міжнародною валютною виміною.

Деякі з цих валютних заходів включають зміну політики попереднього президента Лопеза Горталью, прийнятої за останні три місяці його правління. І хоч новий президент назвав націоналізацію приватних банків 1-го вересня цього року „безповоротною”, він особливо наголосив відкриття „фінансової політики народної партії”.

Далі у своїй 70-хвилинній промові президент сказав, що після загального розвитку країни буде готовий до травня наступного року, а план „реорганізації економіки” буде закінчений до Різдва цього року.

Конгрес схильний розглянути Іміграційний закон

Вашінгтон. — У цій тридцятій сесії 97-го Конгресу, що розпочалася тут у минулий понеділок, члени Конгресу все більше схильні ухвалити новий іміграційний закон ще цього року, але одночасно зростає також бажання „розводити” дещо клявузлю в пропону-

ваному Урядом законодавстві, що стосується амністії для нелегальних чужинців, які вже роками перебувають у цій країні.

Прихильники цього законодавства про імігрантів, бажачи цей закон бачити ухваленим, висували аргумент, що, коли законодавство пройде через Конгрес, то „зростуть шини” для безробітних американців знайти працю, а бо в цьому законі суворо предписується кара для тих працевлаштувачів, які zatrudнюють нелегальних чужинців; отже, — кажуть ці конгресмени, — боючись кар за приймання на роботу чужинців, такі працевлаштувачі пошукуватимуть для праці американських громадян. Натомість противники цього пропонуваного іміграційного закону кажуть, що амністія для чужинців, які прибули нелегально до ЗСА, захопить до ще більшої нелегальної іміграції до Америки населення з країн, де погані економічні умови, а дорога до ЗСА не така вже „довга”.

Дати амністію десяти мільйонів нелегальних чужинців у ЗСА, коли є тепер тут понад 11 мільйонів безробітних американців, було б сміховинним, — на думку республіканського конгресмена Ф. Джеймса Сенсенбренера, мол., який запропонував уже поправку до цього закону щодо амністії.

Як відомо, амністію мали б дістати кілька мільйонів нелегальних чужинців і дістати статус постійного резидента ЗСА, якщо вони прибули до Америки перед 1-им січня 1977 року і проживали тут безвиїздно з того часу. Докладне число таких чужинців невідоме. Знову ж ті нелегальні чужинці, які прибули сюди після 1-го січня 1977 року, але перед 1-им січня 1980 року, згідно з цим законом мали б дістати часткову амністію і стати постійни-

ми резидентами ЗСА, якщо вони прибули до Америки перед 1-им січня 1977 року і проживали тут безвиїздно з того часу. Докладне число таких чужинців невідоме. Знову ж ті нелегальні чужинці, які прибули сюди після 1-го січня 1977 року, але перед 1-им січня 1980 року, згідно з цим законом мали б дістати часткову амністію і стати постійни-

(Закінчення на стор. 4)

ІСТОРИЧНА ОПЕРАЦІЯ СЕРЦЯ ПРОЙШЛА УСПІШНО

Солт Лейк Сіті, Юта. — В четвер, 3-го грудня ц.р., тут відбулася історична операція, в якій вперше вложено людині на постійно штучне серце.

Операція, яка тривала сім і пів години і є величезним технічним та медичним досягненням, довголітній спробі і студії вдалася і 61-річний дентист д-р Барні Кларк, пацієнт, живе. Як-що справді його стан поправиться в майбутньому, він буде на постійно пов'язаний з гумовим шлунком на 6 футів довгим, що постачає повітря до штучного серця.

Перших 24 годин після операції пройшли в найкращому порядку і пацієнт має лише звичайні поопераційні наслідки. Однак, всі лікарі у своїх звідмленнях є дуже обережні та остерігаються перед надмірним оптимізмом, тому, що може зайти ряд різних непередбачених ускладнень.

Д-р Б. Кларк був дуже довгий час хворий на серцеві недуги, що своєю складністю не дозволяло на прийняти в інших випадках заходів та операції. Прив'язаний до ліжка і близький смерті, д-р Б. Кларк погодився на цю експериментальну операцію, знаючи, що вона може закінчитися невдачею.

Штучне серце, яке вложено д-р Б. Кларкові є зроблене з пластичної маси т.зв.

Д-р Роберт Джарвік із штучним серцем в руках.

поліуретину та має назву „Джарвік-7” після прізвища лікаря, що його спрєпарував, д-ра Роберта Джарвіка. Він був також у складі лікарів, які переводили операцію під проводом хірурга д-ра Вільяма ДеВріса.

В операції усунуто три четвертини справжнього серця та вложено штучне, яке має ту прикмету, що його людський організм не може не прийняти, як це трапляється з іншими пересадженими людськими органами.

ПВО шукає нового пристановища

Бейрут, Ліван. — Три місяці після того, як Ясір Арафат та понад 12,000 партизанів Палестинської Визвольної Організації були змушені залишити західний Бейрут, потрясаючи автоматами і показуючи знак перемоги, партизанські групи шукають пристановища і невтральної бази для нових дій і нової стратегії.

Ліван був для ПВО чимось більшим, ніж центром проведення військових операцій проти Ізраїля. Це було джерело, де партизани вперше відчували себе в повній силі. Переговори про долю ПВО між шістьма арабськими країнами тепер сильно відчують втрату цього джерела. Хоч понад 6,000 палестинських партизанів залишилося ще в північному, контрольованому

сирійцями, Лівані, ПВО втратила дуже важливу позицію, яка потрібна була для боротьби за незалежну Палестинську Державу.

Партизани ПВО тепер розкидані між дев'ятьма арабськими країнами, що значно послабило контроль Я.Арафата над ними, якщо й не його вплив на них. Головні квартири ПВО розіграні між Тунісом і Сирією, найбільшій тим самим тертя між різними фракціями організації, які й перед тим роздирали її. Політичне керівництво ПВО намагалося виробити реалістичну дипломатичну відповідь на різні мирні пропозиції, відповідь яка не робила б жодного компромісу щодо основних цілей незалежної Палестинської держави.

У світі

КИТАЙСЬКИЙ МІНІСТЕР ФІНАНСІВ ВАНГ Бінг-чян заявив у середу, 1-го грудня, що не зважаючи на багатообіцяюче майбутнє економіки Китаю, країна все ще не виробляє достатньої кількості продукції, щоб задовольнити програму модернізації Китаю. Міністер Ванг заявив це на щорічній сесії Народних зборів, китайського парламенту, де він подав державний бюджет на наступний рік з дефіцитом біля 1,5 мільярдів доларів.

ПРЕЗИДЕНТ АРГЕНТИНИ РЕЙНАЛЬДО БІНЬОНЕ повідомив у середу, 1-го грудня, що загальні вибори відбулися в Аргентині вже в наступному році, можливо в четвертому кварталі. Військова хунта обіцяла передати владу демократичному правлінню до березня 1984 року, але в останній час військовики були під сильним тиском цивільних лідерів встановити дату виборів. Речник президента заявив, що генерал Біньоне повідомив свій кабінет, що він рішуче проводить вибори в 1983 році після досягнення згоди в цьому питанні з військовими силами.

МІНІСТЕР ОБОРОНИ ШВЕДЦІ БОРЖЕ АНДЕРСОН зрезигнував у середу, 1-го грудня, мотивуючи такий свій крок тим, що „він хоче провести більше часу із своєю родиною”. Шведський посол при ОН, Андерс Тунборг, займає місце Андерсона.

УРЯДОВИЙ РЕЧНИК ФРАНЦІЇ ЗАЯВИВ У СЕРЕДУ, 1-го грудня, що його уряд підпише закон ОН про морський договір, коли міжнародна конвенція збереться для підписання в Кінгстоні, Ямайка, наступного тижня.

ЗАСТУПНИК СЕКРЕТАРЯ ОБОРОНИ РИЧАРД Н. Перл подав до відома, що минулої весни в Лівані були вбиті 11 совєтських представників, коли ізраїльські збройні сили розвідувальний літак, щоб не дати в руки совєтським спеціалістам електронної апаратури, яка була на цьому літаку.

У СПРАВІ РІЗДВЯНОСВЯТОЧНИХ МАТЕРІАЛІВ

Матеріали до Різдвяно-святкових чисел „Свободи” редакційного порядку, як теж святкові побажання і оголошення, редакція і адміністрація „Свободи” прийматимуть тільки до 12 грудня 1982 року (до числа за новим календарем) та до 19-го грудня 1982 року (до числа за старим календарем). Всіх читачів проситься дотримуватися цих речень.

ПРЕЗИДЕНТ ОСТЕРІГАЄ ПЕРЕД ПРОТЕКЦІОНІЗМОМ

Сао Паулю, Бразилія. — Продовжуючи своє перебування в Бразилії, президент Роналд Реген прибув у промисловий і фінансовий центр країни, щоб звернутися до промисловців і фінансистів із закликом за вільну торгівлю і вільний розвиток промисловості без урядових обмежень.

Президент Реген остерігався американських і бразильських промисловців у четвер, 2-го грудня, що світова схильність до введення всяких перешкод і протекціонізму в торгівлі може привести до „небезпечної нестабільності”.

Президент Реген не назвав жадних особливих труднощів у відносинах з Бразилією. Але є дві основні проблеми між цими двома країнами — це застосування Бразилією практики субсидування свого експорту і намагання ЗСА знизити тор-

говельні бар'єри в банкових справах, забезпеченні та інших ділянках обслуговування.

Кілька годин перед виступом президента Регена спеціальний представник ЗСА в ділянці торгівлі Білл Брок заявив, що Уряд ЗСА відмовився від опору бразильській практиці субсидування свого експорту на два роки. Бразилія також погодилася покінути субсидування в березні наступного року.

Бразилія субсидує вивіз сталі, запасових частин до літаків та інших промислових товарів, щоб допомогти збалансувати свою систему оплати під час сильно-го фінансового напруження в її економіці.

Ще того самого дня президент Реген відлетів до Колумбії, де в столиці місті Боготі мав зустрітись з провідниками тієї країни.

В Англії посилюють охорону членів уряду

Лондон, Англія. — Уряд Великобританії посилює охорону своїх провідних політичних діячів після того, як у вівторок, 30-го листопада, поштовий пакунок із запальним зарядом, адресований прем'єр-міністрові Маргарет Тачер, вибухнув і легко поранив службовця, який провіряв всю підозрілу пошту до прем'єр-міністра. Посилоно також перевірку всієї пошти, яка адресована високому урядовцю. Урядовий речник повідомив, що М. Тачер дала розпорядження негайно перевірити всю службу охорони і безпеки важливих урядовців, приміщень і кореспонденції до урядових осіб.

„Я вважаю, що ми повинні бути дуже обережні”, — сказав дорадник М. Тачер. Урядові речники заявили, що уряд покращить теж технічні засоби виявлення підозрілих посилок.

Канцелярія прем'єр-міністра отримувала щотижня понад 3,000 одиниць пошти, але покищо поліційна станція, яка знаходиться недалеко від резиденції прем'єр-міністра при вулиці Девінг 4, 10, і перевіряє урядову пошту, дотепер не мала електронної апаратури для виявлення бомбових листів чи пакунків. Тепер ця поліційна станція вже має потрібну апаратуру.

Крім групи „Міліція прав тварин”, до випадку з запальним пакунком і чотирьох подібних пакунків, адресованих різним членам парламенту, призначили ще інші чотири групи. Однак поліція найбільше підозрює групу захисту тварин.

В Америці

ПОЧИНАЮЧИ З 1-ИМ СІЧНЯ НАСТУПНОГО року межа додаткових заробітків для пенсіонерів, які дістають соціальне забезпечення, буде піднесена вгору. Тобто, людям у віці від 65-ти років до 69-ти років можна буде доздобати не 6,000 доларів, як досі, а 6,600 доларів, причому сума їхнього соціального забезпечення не зменшиться. Людям-пенсіонерам нижче 65-річного віку вільно буде додатково заробити замість теперішніх 4,400 доларів річно — 4,920. Також з початком нового року вік пенсіонерів, при якому клієнт соціального забезпечення не втрапить нічого з суми соціального забезпечення, хоч заробляє будь-яку суму додатково, знизиться з теперішніх 72-ох років до 70-ти років. Тобто одержувач соціального забезпечення діставатиме належне йому чи їй забезпечення незалежно від заробітку збоку, навіть якщо цей заробіток становив би високу суму.

КНЯЖИЙ ДАР МІЛЬЙОНЕРА-ФІЛАНТРОПА і визначного американського державного мужа В. Аверелла Гарімана для Колумбійського університету на розвиток совєтознавства, відбився голосною луною по всій американській, ба і світовій пресі, а при цьому „Тайм” журнал з 29-го листопада задавав також про українців і УНІТУ. Пишучи про фінансові труднощі у Колумбії, де „Російський центр вивчення СССР” працював тільки на бюджетові 175,000 доларів річно тепер, як і в році 1960 популярний і почитний журнал „Тайм” пише, що „трошки ліпше велося Гарвардському Українському Дослідно-Науковому Інституту тільки тому, що 10,000 українських американців підтримували і підтримують цей Інститут дарами в сумі на понад чотири мільйона доларів протягом останніх десяти років”. Це якраз завдяки такій збірній жертвенності-спільному меценатству українців УНІТУ міг фундувати великі дослідні проекти з совєтознавства, чого не міг робити, наприклад, Колумбійський університет досі, але тепер, після дару Гарімана, Колумбія не тільки „ледь-ледь животитиме”, а буде також дбати про новий нарібок совєтознавців, кількість яких загрозливо зменшилася в останній декаді в Америці.

АДМІНІСТРАЦІЯ ПРЕЗИДЕНТА РОНАЛДА Регена приготувала публічне повідомлення про те, що американський уряд задумує збільшити число мілітарного персоналу в Лівані, згідно із з'ясуванням заступника державного секретаря Кеннета Дема перед Сенатською комісією для закордонних справ. Недавно ліванський президент Амін Гемаль запропонував Італії, Франції і ЗСА збільшити число своїх військ в Лівані до 30,000 воїків. Причиною того домагання має бути те, що евакуація тих збройних сторіжів миру створить „порожнечу” в Лівані, яка не буде „корисною так для Лівану, як і теж для Ізраїля”.

ХОЧО ПРЕЗИДЕНТСЬКІ ВИБОРИ В 1984 РОЦІ ще відносно далекі, але есентуальні кандидати на номінацію на Президента з Демократичної партії вже готуються до них. Так і Волтер Мондейл, колишній віцепрезидент, і сенатор Джан Глен, колишній астронавт, і сенатор з Колорадо Гері Гарт заснували „комітет для зондування” (exploratory committee) для збірки грошей, тим більше, що після 1-го січня всі зібрані гроші можна буде подвоїти за рахунок фондів з Уряду, згідно зі законом.

СВОБОДА **SVOBODA**
Український щоденник
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-8984) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Subscription: 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00. UNA members 65¢ a month. Change of address — \$1.00. Make check or money orders payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція не несе відповідальності за зміст матеріалів, наданих на її адресу. Редакція не несе відповідальності за зміст матеріалів, наданих на її адресу. Редакція не несе відповідальності за зміст матеріалів, наданих на її адресу.

Передплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00. Для членів УНСОУ 65¢ місячно. За кожну зміну адреси — \$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

ЖАЛЮГІДНА КАМПАНІЯ ДОВКОЛА ГЕЛЬСІНСЬКИХ ГРУП

Три члени Московської Гельсінської Групи — Елена Боннер, Софія Калістратова й Наум Мейман — проголосили 6-го вересня 1982 року заяву, як "Документ 195", в якій стверджують, що внаслідок виведення усіх інших членів цієї Групи і нестерпного переслідування російськими властями, ця Група, що звала себе у скороченні "Гельсінки", "припиняє свою роботу". Водночас стверджується там, що, "майже всі члени Групи, Гельсінки у Вірменії, Грузії, Литві й Україні" арештовані і знаходяться у в'язницях". На підставі цієї заяви деякі українські газети в Америці дійшли до висновку, що самопідкидувалася також Українська Громадська Група сприяння виконанню Гельсінських угод, у скороченні УГС. Деякі українські газети поспішили коментувати, що раз Українська (Київська) Група перестала існувати — про що ніхто ніколи не повідомляв — то й не існує Закордонне Представництво цієї Групи і тому генерал Петро Григоренко не має права виступати, як голова того Представництва. Один український часопис в Америці договорився до того, що з приводу цієї ніби самопідкидки вилітає проти Української Гельсінської Групи, яка зважалася виступити в обороні людських і громадських прав з покликанням на Гельсінський договір, що його 31-го липня 1975 року підписали в Гельсінках 35 держав, у тому числі ЗСА і Канада, і де застережено окремою клязуюлю людські і громадські права для мешканців Советського Союзу. "Революційний" український коментатор в Америці поручає нашим землякам в Україні боротися із такими методами.

Уся ця кампанія довкола Гельсінських Груп робить просто несамолюбне вярження. Поперше, цілком невірне, з пальця виссане твердження, що Українська Гельсінська Група, як і аналогічні Групи у Вірменії, Грузії й Литві, були "філіялами" московської Групи. Вони були засновані самостійно, цілком від Московської Групи незалежно, й ніколи ніяких відношень від Москви не діставали. Як це стверджує "Смолоскип" з 30-го травня 1977 року — отже в рік після заснування Гельсінської Групи — перепачкованому листі М. Руденка і А. Зварича говоривось вразно: "Це невірний, що наша Група є Секцією Московської. З московськими ми співпрацюємо, вони активно нас підтримують... Але ми вирішили від початку не ставати у підлеглість, бо в нас є те, що не кожний росієнин розуміє..."

То який глум над українську громаду і вмовляти у відважних українських патріотів, які прагнуть використати міжнародний договір для боротьби за свої права, що вони є "філіялами" Московської Групи? Також, який глум заперечувати доцільність добувати людям в Україні людських і громадських прав? Очевидно людські і громадські права не є нашим найвищим ідеалом; — таким ідеалом є самостійна ні від кого незалежна українська держава "з праведним законом Вашингтона". Але ж поки здобудемо цей наш найвищий ідеал, то бажаво рідному народові, щоб міг користуватися свободами, які притаманні західному світові — щоб була свобода слова, друку, щоб українською мовою викладали в школах усіх ступнів і видів в Україні, щоб можна було без страху ходити до церков, щоб голосне говорення рідною мовою на публічних місцях не було трактоване, як ворожа режимові "політика". Ми змагаємо до досягнення рідної держави, але воліли би, щоб в Україні панували такі відносини, як були в Польщі перед приходом до влади Ярузельського, чи як є тепер на Мадярищині, де тамашня влада береже повернену до Будапешту корону святого Степана, як національний скарб. Запитана у цій справі Надія Світлична, член Української Гельсінської Групи і її Закордонного Представництва, твердить, що обставини в Україні тепер нестерпні, що листи, які приходять від прихильників цієї Групи, є без підпису.

Гельсінські Групи постали як зорганізована протирежимна опозиція. Державний авторитарний режим не визнає ніякої опозиції і тому повія проти всіх отих відважних людей жорстокий терор. Президент З'єднаних Штатів Рєген визнав важливість такої опозиції, запросив до Білого Дому голову Закордонного Представництва Української Гельсінської Групи генерала Григоренка і проголосив окремий день для відзначення роковин заснування цієї Української Групи. Президент признає, а УКА не признає. Знаходяться українські вільні люди, які заперечують історичну важливість народження цієї опозиції, неначе радіють, що її ворог уже зіп'якіднував її та своїми "порадами" землякам в Україні, щоб боролася "іншими засобами" — насторожують КГБ на ще гостріше стеження за кожним порухом протиправу, щоб його задати. Де тут глум, де тут національна рідність?

Після сорока років і трьох воєн американська армія зміною металевий шолом на силіційний, зброблений з т. зв. фібрового скла. Новий шолом будуватиме впроваджувати поступово і він коштуватиме 100 дол. Він важитиме три фунти, та як металевий, але зате буде вироблений у чотирьох величинах: коли металевий однаковий для всіх.

Відомий кореспондент "Нью Йорк Таймсу" помістив у цій широковідомій газеті в дні 19-го листопада ц. р. довшу статтю про недавнього канонізованого польського священика о. Максиміліана Кольбе, який добровільно віддав своє життя за інших полоняків в нацистському концетраційному таборі в Ашвінці (Освенцімі).

У довшому листуванні з Риму кореспондент Генрі Камм, пише, що недавно видана тритомова збірка праць про о. Кольбе свідчить про те, що він був проти радикального антисемітизму в Польщі, однак жидівські публікації в Англії і Америці порушили питання антисемітизму о. Кольбе. В статті сказано, що один неназваний польський католицький діяч, який був в близьких стосунках з о. Кольбою, мав сказати, що цей польський священик-монах, поділяв думання польського свяще-

Володимир Душин

ОБВИНУВАЧУЮТЬ СВЯТОГО В АНТИСЕМІТИЗМІ

ства та вірних, включно з переконанням, що жиди були рушійною силою в двох рухах — комунізмі і масонерії, які Церква вважала як загрозу для католицизму і Польщі.

У 1926 році — пише американський кореспондент, — в першому виданні журналу "Ліцар", видання польськими Францішканів, о. Кольбе писав, що "вільні масони" є зорганізованою клікою фанатичних жидів, які хочуть знищити Церкву".

У журналі "Міліція Пречистої Діви", о. Кольбе писав в 1939 році: "Атеїстичний комунізм поширюється усе більше. Його початків треба дошукуватися у цій злочинній мафії, що називає себе вільною масоне-

рією, рука якої веде її до цілі — міжнародного сіонізму. Однак це не означає, що між жидами не можна зустріти порядних людей". На початку 1930 років о. Кольбе виїхав до Японії для місійної роботи, але дорогою пошти він мав нагляд над виданням своєї газети в Польщі. Коментуючи надіслану статтю про потребу вилінування жидів із економічного життя Польщі, о. Кольбе писав: "Було б краще не говорити про потребу систематичного усунення жидів, а радше треба подбати про збільшення польських бізнесів, що скорше доведе до осаннення цієї мети".

У 1935 році о. Кольбе писав: "На мою думку, не потрібно роздмухувати не-

нависти до жидів або погублювати її серед читачів, які вже і так є ворожо настроєні супроти них. Нашою найвищою метою є навернення та освячення душ".

Польський священик о. Блажей Крушеловіч, голова Церковного комітету для канонізації о. Кольбе, який приготував видання праць цього католицького святого, заявив, що редактори збірника про о. Кольбе були свідомі цього, що його критичні зауваги про вплив жидів довоєнної Польщі будуть кваліфіковані як антисемітизм. Але, на його думку, ці заяви о. Кольбе треба розглядати в контексті того факту, що жиди грали дуже важливу роль в економічному житті Польщі, що й в очах маси поляків становило поважну проблему як в соціальному, так в економічному житті. Але класти ці думки о. Кольби на карб, антисемітизм — в цілості неслухне, — твердив о. Крушеловіч.

кий народ і за нього жертвував своє життя.

Нехай не знеохочують нас новопублікувані, які не здійснили наших мрій та не стали діючими, не очолили нашого руху протиправу. Але вони без сумніву, як могли і вміли, боролися проти окупанта у жорстоких умовах советської дійсності.

Облишмо безкінечні спори за несуттєві речі, які пожиратимуть всю нашу енергію та знеохочують до праці! Станьмо знову об'єднаною громадою на захист глобальних братів і сестер в Україні, а зокрема за Юрія Шухевича, що заслуговує на нашу пильну увагу й турботу. Без проволочки спільним і всебічним моральною і матеріальною допомогою — це ж наше найперше та найважливіше завдання.

Борис Ямиський

РЕГЕН І КРАЙСКИЙ —НОВІ ПРИЯТЕЛІ

У політичних колах Вашингтону вже немає сумнівів: австрійський прем'єр-міністр, канцлер Бруно Крайскі і американський президент Рональд Рєген тісно подружжися. Таку ексклюзивну вістку поміщує найбільша австрійська газета, "Кронен Цайтунг" (денний тираж 2 мільйони примірників, виходить у Відні) на першій сторінці свого числа з 7-го листопада 1982 року. У зв'язку з тим політичні спостерігачі у Вашингтоні і Відні звертають увагу на листування між Регеном і Крайским, в якому канцлер і Президент погодилися на тісну співпрацю у стараннях за мир на Близькому Сході.

Політичні спостерігачі називають це листування великим кроком до покращення австро-американських відносин, і вже говорять про скорі особисті контакти між Крайским і Регеном. (Закінчення на стор. 4)

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про журналістичні ковбаси

Майже щоденно на сторінках "Свободи" друкується коротке застереження редакції на тему довшин дописів і право їх скорочувати. А все ж про "журналістичні ковбаси" приходиться дуже частенько думати, як читаємо деякі з тих дописів, а то й деякі статті. Це не тільки хвороба "Свободи", але либонь цілої нашої преси. Ройтєся у нас від тих "ковбас", хоч місця там мало, а папір та друк такі тепер дорогі.

Тому не диво, що "Українські Вісті" присвятили цій справі дещо уваги, зокрема відомий український журналіст Віталій Бендер у статті п. 3. "Вистарчіть, ковбасного журналізму". Правду він каже, що і ми українські журналісти надумуємо терпеливістю читача, що наші статті з правдою задові, а наша преса сьогодні "заклячується побутуєстю". Під усіми аргументами В. Бендера ми можемо лише підписатися обидвома руками, але... як практично перевести скорочення вислову і опису події? Добре знаємо, що і дописувачів та журналістів, які пишуть в українській мові стає щораз менше як і щораз менше тих, що читають в українській мові. Але зате ті, які читають, а вже особливо дописувачі, незвичайно уважливо читають те, що самі написали і вимагають поміщення всього, "од слова до слова, — не минаючи, — ані титли, ніже ті коми?".

А вже не дай Боже, коли поминеться якесь прізвище, ім'я, чи обов'язковий у нас титул при прізвищі! Тоді спливають до редакції листи, дзвонять телефони, ки-пнть обурення, гідне кращої справи.

Мовляв: "як посміли", "більше не писатиму", "я не впізнав своєї статті", "ви вводите цензуру" і т. п. Застереження редакції, яке постійно вмищується, правдоподібно, ніхто не читає а як і читає, то не звертає на нього ніякої уваги. "Пишіть скільки хочете по три сторінки, а я далі буду писати сім!" І так стоїмо ми в редакції частенько між молотом і кувалдою, а на сторінках "Свободи" як на сторінках іншої української преси немає кінця журналістичним "ковбасам".

Славна графоманія у нас справді процвітає, а добрі, актуальні, короткі статті дописувачів щораз рідше трапляються.

Залишається нам нечисленним активним журналістам бути більш стислими у писанні. Як слушно каже Бендер, — "журналісти повинні такими бути, тим самим роблячи газету цікавішою і різноманітнішою, бо наша власна стислість — це водночас і творення місця в газеті для виступу інших".

Але чи погодяться безсторонні читачі на те, щоб наша стислість дала ще додаткове місце для дописувачів, що пишуть звідомлення з імпрес місцевих та навіть рідних, не пропускаючи ні одної промови, ні одного прізвища, ні одної "титли, ніже ті коми"?

А вже не дай Боже, коли поминеться якесь прізвище, ім'я, чи обов'язковий у нас

О—КА

† Богдан Левицький

Почати

(У десяту річницю (3-го грудня 1972 року) смерті сл. п. д-ра Богдана Левицького, воєнка Першої Української Дивізії УНР, учасника боїв під Бродами, друкуємо уривок із його спогадів. — Ред.)

На широкій долині, де починається Медоборська укріпра, а починається і ологорське Пасмо, розкинулося село Почапи. Галицьке село, з гарною посеред сели мурованою церквою у вінку старезних лип та ясенів. За селом пливе повільно-ліниво болотистий потічок, береги якого обтаніли похилими вербами з косистим віттям. Зі східно-долишньої сторони, себто від сторони села Білий Камінь, простягаються зелені млавинні сіножаті, а з західно-горішньої сторони широка поля спілої колосистої пшениці та жита.

Кінець липня 1944 року. Час жив. Сонце жарить своїм промінням. Але не виходять із села жінці та косарі на доспілі лани. Не дзвонять серпи та коси. Колоса висипаються на пні. Однак, у селі та в околиці доволі його незвичайно панує рух. Йде бій...

Бій із червоною більшовицькою навалою, що своїми полчищами вже загорула широкі простори України, а тепер посягає по її рештки. І на цих рештках українських земель стають ось уже два тижні чоло більшовиків Перша Українська Дивізія.

У такий завзятий боротьбі з переважним чисельно та технічно ворогом, Дивізія від кількох днів відступає, починаючи від міста Броди аж до села Почапи. Тут проходить кінцева стадія змагу, бо Дивізію оточили більшовики своїм перстем. Центром того смертельного перестанку є село Почапи.

Ворог, бачачи наше безвихідне положення, рішив 20-го липня остаточно злік-

багнети; піклування про майбутнє наше — про рід у чужому морі; питання світової справедливості. У цьому взаємопроясненні до нерозрізненості епохального і власного, об'єктивно-мікроскопічного і знову ж таки власного є свій голос наших ювілярів, а свій голос у мистецтві і літературі, при умові високої технічної відповідальності, це право на вичність.

Це коротке слово, в якому я не хотів би дивуватися в патос, а закінчу іншою цитатою з не такої давньої поезії Наталі Андріївни:

І світла всі в світах засвічені
І я стою на порозі у вичність.

Знаємо всі, що мусимо йти на прорив, на рішаль-
(Закінчення на стор. 4)

багнети; піклування про майбутнє наше — про рід у чужому морі; питання світової справедливості. У цьому взаємопроясненні до нерозрізненості епохального і власного, об'єктивно-мікроскопічного і знову ж таки власного є свій голос наших ювілярів, а свій голос у мистецтві і літературі, при умові високої технічної відповідальності, це право на вичність.

Це коротке слово, в якому я не хотів би дивуватися в патос, а закінчу іншою цитатою з не такої давньої поезії Наталі Андріївни:

І світла всі в світах засвічені
І я стою на порозі у вичність.

Знаємо всі, що мусимо йти на прорив, на рішаль-
(Закінчення на стор. 4)

Під час конференції, присвяченої 80-тиріччю Наталі Лівницької-Холодної і Петра Холодного, мол., і улаштованої при співучасті Об'єднання Мистців України Америки і Об'єднання Українських Письменників "Слово", пролунали доповіді Івана Коронівського про поетичну творчість Н. Лівницької-Холодної і Євгена Блакитного про мистецьку творчість П. Холодного. Н. Лівницька-Холодна читала свої поезії, а П. Холодний сказав слово про себе. (Л. Д.)

Юрій Шевельов

80-РІЧЧЯ ПЕТРА ХОЛОДНОГО, МОЛ., І НАТАЛІ ЛІВНИЦЬКОЇ—ХОЛОДНОЇ

(Вступне слово на вчорашній конференції УВАН у ЗСА 24-го жовтня 1982 року)

Мені дуже приємно, що сьогодні в стінах Академії маємо наших дорогих і славних ювілярів. З самого початку діяльності Академії в Америці і Наталі Андріївни Лівницька-Холодна і Петро Петрович Холодний були щільно зв'язані з нашою інституцією. Петро Петрович оформив нам не одне видання. Якби ми були імператорським двором, він би був нашим "придворним графом".

Наталія Андріївна була коректором не одного з наших видань, а потім одним з редакторів великого тому — книжки Ольги Косач-Кривинюк, "Лєса Українка: Хронологія життя і творчості" і членом редколегії двох томів "Лістів, статтів і документів" Симона Петлюри. Тому ми в Академії справді маємо почуття глибокої вдячності і прив'язаності до наших сьогоднішніх ювілярів.

Але найважливіше звичайно не те, що вони зробили для Академії. Безмірно важливіше те, що вони зробили для української літератури, українського мистецтва, для української культури в цілому, а їх праця для Академії — це тільки мала частка того.

Цього року є не тільки 80-тилітній ювілей обох наших ювілярів, але також 60 років від появи збірки творів кількох авторів у Тарнові 1922 року під назвою "Сонцедіт". Скільки ж знаю, пані Наталі і пан Петро тоді ще не були одружені, але Наталія надрукувала свої вірші у книжці, обкладинку до якої виконав Петро. Хочеться це розглядати як початок їхньої творчої і життєвої спільної дороги.

Сонцедіт — це не просто поетичне слово. Така рослина є. Вона має свою законну латинську назву — зветься Helianthemum Adans і підручник ботаніки каже про неї, що

Розпинається серце на три хрести, на три муки.
Перша — то слава, що лягла під чужі багнети,
Друга — мій рід у чужому морі, мій вилу,
А третя — питання без відповіді: де Ти?

(Питання, звернене до Бога).

Тут є всі ті елементи в короткій формулі, які, я думаю, характеризують творчість і Наталі Андріївни і Петра Петровича: особисте — серце, розп'яте на хресті; три муки: піклування про минуле наше, що лягло під чужі

СОЮЗОВЦІ! ДОБИГАЄ ДО КІНЦЯ РІК 1982 І ТОМУ РАДИМО ВСІМ ЧЛЕНАМ УНІОЗУ ВИКОРИСТАТИ СПЕЦІАЛЬНУ НАГОДУ ПОДВОЇТИ ТЕПЕР В ГРУДНІ СВОЄ ЖИТТЄВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗ ЛІКАРСЬКИХ ОГЛЯДИН У ВІЦІ ВІД 0 ДО 65 РОКУ ЖИТТЯ. ТА АКЦІЯ ТРИВАЄ ЛИШЕ ДО 31-го ГРУДНЯ 1982 РОКУ.

Незвичайна стипендія

Фундація Українського Вільного Університету в Нью-Йорку проголосила 30 стипендій на літній семестр 1983 року на студії в УВУ. Це були стипендії з постійних і одноразових стипендійних фондів. Хочемо лише згадати, що постійний фонд починається від суми 5.000 доларів і більше. З цього фонду лише відсотки уживаються на стипендії. Одноразовий фонд починається від 500 дол. Дрібні пожертви також побажани, бо вони є допоміжним фондом. Недоліком цього допоміжного фонду є велика канцелярська праця з малою користю. Треба затрутити додаткові канцелярські сили, щоб задовольнити навіть однодоларового жертводавця. Але кожна жертва є жертвою, і її не можна відкидати, якщо вона дана від щирого серця і залежить від спроможностей людини. Щоб піти назустріч тим людям, які не спроможні

(Закінчення на стор. 4)

Добро спільноти було провідним моттом відзначувань 50-річного

Ювілею 28-го Відділу США

Ірвінгтон, Н.Дж. (Л.К.) — На відзначування Золотого Ювілею 28-го Відділу США, що його завершив у неділю, 21-го листопада, в год. 4-й по полудні ц.р.тут, у приміщенні Українського Народного Дому, Ювілейний бенкет, склався ще іншої активності цього, одного з найбільш діяльних відділів США, а саме: за ініціативою голови цього Відділу Омелії Цяпки, щоб причинитися до фонду журналу „Наше Життя“, на його сторінках поміщено статті, в яких відзеркалена діяльність 28-го Відділу від початків його існування — 1932 року — аж по сьогодні; в год. 12-й по полудні сою-

з'янки, устанавились із прапорами, взяли участь в Богослужінні в наміренні Відділу, що її відправив та сказав проповідь з нагоди їхнього ювілею о. Михайло Кучмак ЧНІ, парох української католицької церкви св. Івана Хрестителя у Ньюарку, Н.Дж. Після Богослужіння відбулася панакхидія за померлих членів цього Відділу.

Та кульмінація відзначування цього ювілею припала з ювілейним бенкетом. Програму розпочав відкриття президії бенкету, які, під оплески зібраних біля 200 присутніх, заціли за столом: Наталія Чаплинко, почесна членка Централу США, Марія Томорут, місто голова Централі, Ірина Кіндрачук, представниця Окружної Ради США, о. Михайло Перетятко, ЧНІ, сотрудник української католицької церкви св. Івана Хрестителя у Ньюарку, Н.Дж., О.Цяпка, голова Відділу, о. Михайло Кучмак, Катерина Сакала-Шеремета, одна з основниць Відділу, о. Методій Кушко, сотрудник української католицької церкви св. Івана Хрестителя, Пелагія Кучкуда, почесна членка, і одна з основниць цього Відділу, Володимир Бахун, почесна членка, Марія Настюк, одна з основниць Відділу та Ольга Муссаковська, заступниця голови Відділу.

Поміж активними діячами української громади був на залі Андрій Кейбіда, головний радник Українського Народного Союзу.

П. Кучкуда — піонерка праці в США — завітала на гучульському свідчанні свічки, пояснивши присутнім, що кожна з них — це декада кропички, наполегливої праці цього Відділу. Відтак О.Цяпка відкрила програму, привітавши зібраних союзників із Золотим ювілеєм, поділивши короткий переказ їхньої праці та задала померлим членів цього Відділу, заклавши присутнім повстати і шанувати їх хвилиною мовчання. Голова же задала тих неволених союзників, які живуть, і зібрані оплесками привітали їхню довготривалу активність, їхній труд.

Опісля провід програми бенкету перебрала Таїса Богданська, імпрезова референтка цього Відділу, яка поміж заповіданням поодиноких точок цієї імпрези, згадувала про минулі дії союзників — іноді в дотепний спосіб, іноді теплим словом, що вносило своєрідну легкість і оживлення у вродисту атмосферу вечора.

П.Кучкуда в своєму короткому слові висловила радість, що дожила до 50-річчя Відділу, як теж сказала, що всі членки Відділу, без уваги на свої віровизнання чи іноді зрізничування поглядів, працювали для однієї мети — України, „великої будови, на ім'я якій — українська соборна держава“.

Дальшою точкою в прог-

рамі було привітальне слово Марії Томорут, яка в імені Головної Управи США подякувала за підтримку Відділу і передала привіт від Централі США — з підписами голови Івани Ружанковської та секретарки Марії Савчак. М.Томорут зокрема підкреслила велику суспільну працю Відділу, початки якої сягали ще в минуле, коли Відділ допомагав Україні. Вкінці на руці О.Цяпки вона передала від Централі США гратуляції з нагоди Золотого Ювілею та грамоту за заслуги цього Відділу. З циклу привітань виступала теж Ірина Кіндрачук, заступниця голови Окружної США, звернувшись до Управи Відділу з гратуляціями, вдячністю та побажаннями в „дальший праці“.

У музичній точці програми Т.Богданська заповіла виступ піаністки Дарії Гордінської-Каранович і водночас підкреслила, що в її репертуарі під час концертування на естрадах Європи і Америки, були завжди твори українських композиторів. Піаністка відіграла „Коломийку“ Нестора Никанорського та „Мазурку“ Шопена. Блискуче, як завжди, виконання Дарії Гордінської-Каранович здобуло сильні оплески.

О.Муссаковська, довголітня союзниця і колишня голова цього Відділу, зуміла в короткій, але речевій формі ліквідувати працю Відділу на протязі його 50-річного існування. Згадала вона суспільно-харитативну працю, їхній труд у ділянці української культури, пропагандивну діяльність серед американських кін. освітню працю для дітей, молоді старших, включно із оснуванням світлички і гуртком Книголюбів та їхні фінансові пожертви на різні громадські і церковні цілі: на місцеву парафіяльну школу, побудову української православної церкви, на Український Музей у Нью-Йорку, якого 28-й Відділ є подвійним меценатом, на Централю США, Запасний Фонд журналу „Наше Життя“, як і на потреби їхнього Відділу. Були не раз неперорозуміння, були перешкоди, — сказала О.Муссаковська, — але мета кожної з нас була єдина і спільна — працювати для добра своєї, української спільноти, маючи на душі слова великого Франка: „Кожна думай, що на тобі мільйонів стан стоїть, що за долю мільйонів мусиш дати ти огвіт“.

Музично-вокальний монтаж п.з. „Золота осінь в Україні“, укладу і пера Івани Кононів, за виїнятком вірша Ганни Черніш „Мандрівка“ та куплетів українських народних пісень — у виконанні акторок української сцени Валі Калини, Івани Кононів та піаніста, акомпаньатора Бориса Базалі — обдарував зібрану на залі публіку постичним настроєм відгомону барвистої осні в Україні.

Після монтажу залував

на залі гимн США, що його заспівали всі присутні.

Перед вечерею о. М.Кучмак перевів молитву, поблагословив трапезу і вніс тост з побажанням союзникам дожити до відзначування 100-річного ювілею. Присутні відповіли многолітстві союзникам, а відтак пролунало ще одне „Многая літа“ — обидвом священикам, Михайлам — отцям Перетяткові і Кучмакові, якими яких припадає саме в цей день.

Під час вечери Т.Богданська привітала тих жінок, що ще пам'ятали дні Першого Жіночого Конгресу в Станиславові, що відбувся в 1934 році, а саме — присутніх тут на залі Анастасію Кисілевську, Олександр Терлецьку, О.Цяпку, як теж вона згадала недавню померлу і колись активну діячку США Софію Оленішук.

Опісля відзначено великий гурт членів цього Відділу — золотими відзнаками О.Цяпку і Софію Андрушків, а інших — срібними відзнаками та грамотами.

Уточні привітів Т.Богданська привітала тут зібраних від Кардинала і Патріарха Йосифа, Митрополита Української Католицької Церкви Стефана Сулика і Митрополита Української Православної Церкви в Метислава. Відтак вона перейшла до відчитування привітів від окремих установ, організацій, товариств, відділів США і поодиноких осіб, від: Володимира Боярського — Окружного Комітету Відділів УНСоюзу Ньюарку та околиць, Українського Патріархального Товариства, Відділ Ньюарк, Української Федеральної Кредитової Кооперативної „Самопоміч“, Шалничко-Позичковий Спілки „Тризуб“, майже від всіх відділів США в Нью-Джерсі та Окружних США в Нью-Йорку, які від довголітньої діячки США і почесної голови цього Відділу Анни Настюк і Володимири Рубель, обидві важко хворі, і від Марії Франко з Клівленду, Марії Гарматій з Флориди та Ізи Боярської, які з уваги на віддалі не могли прийти на відзначування 50-річчя.

З нагоди Золотого ювілею дехто з присутніх відгукнувся пожертвами на цілі 28-го Відділу: малярка Богуслава Гнатів подарувала свою картину на виставу Відділу, що має небагато відбутися, Наталія Кравчук дала 100 дол. на потреби Відділу, а 100 доларів на Український Музей в Нью-Йорку, а 86-й Відділ США ім. Олени Теліги в Ньюарку, Н.Дж., склав 50 доларів.

Цей добре організований бенкет, під час якого слова промовців сходилися гармонійно зі собою, наголосуючи на найважливішій ціль своїй дії — працю для добра української спільноти — закінчив молитвою о. М.Кучмак.

Вісті з Норт Порту — Ворм Мінерал Спрінг

Починаю нашої культурно-освітньої референтки, відомої поетеси Лариси Мурович-Тимошенко відбувся в останньому часі дві імпрези.

30-го жовтня наша громада відзначувала 64-ту річницю Листопадового Зриву. Академію відкрито пісню „Червона Калина“ у виконанні мішаного хору нашої громади під диригентурою інж. П.Гравовича, при фортепіані — д-р Я.Гравович. Вступне слово виголосила поетеса Л.Мурович-Тимошенко. Вона, горючи про події 1-го листопада, задала, що в рядках Січових Стрільців, які стали на сторожі волі, були також молоді жінки — Олена Степанівна, Софія Галечко, Гандзя Дмитренко й інші. На героїзм Листопадового Чину потім виховалося нове покоління УВО — ОУН.

За прикладом Листопадового Чину пішли в 1938 році Карпатські Січовики, що зі зброею в руках стали на захист проголошеної Карпатської України. Легенда Листопадового Чину — сказала Л.Мурович-Тимошенко, викресла одчайдушну боротьбу Української Дивізії і понад 10-річну героїчну боротьбу УПА під час Другої світової війни. Боротьба українського народу й досі не вгаває, хоч тепер прийняла інші форми.

Потім слідували декламації. Вірш „Листопад“ М.Вереса виконав С.Герасимів, Женя Семенюк — вірш „У мене син єдиний був“.

Головну доповідь з багатою історичною аналізою розвою української нації виголосив о. митрат Теодор Форостій. Власної композиції вірш „Як листя падає з дерева“ продекламував о. М.Костюк, гість з Канади. Іраїда Черняк продекламувала вірш, присланий з України, „Вам Україна складає шану“.

Присутні відзначили через акумуляцію колишнього січового стрільця Василя Чубатого; членів Похідних Груп під час Другої світової війни ред. Ярослав Гайваса і Т.Беша; дивізійників Р.Портка й І.Лотоцького.

На закінчення усі присутні відповіли національній гимн, „Ще не вмерла України“.

Дня 6-го листопада наша громада відзначила шосту річницю постанови Української Гельсінкської Групи.

Вступне слово виголосила культурно-освітня референтка Л.Мурович-Тимошенко. У мистецькій частині виступали — проф. Степан Самбірський, викладач в Луїз університеті у Чикаго, який прочитав уривки із твору Олеса Бердника „Свята Україна“. Люся Самбір-

ська, дружина проф. С.Самбірського, керівниця української радіопрограми в Чикаго, продекламувала вірш Миколи Руденка „Як просто все“. Поетізу Зіновія Кравського „Дума“ продекламував д-р Я.Гравович.

Зеня Бігун з Чикаго, організаторка референтки Комітету Оборони Людських Прав, фінансова референтка в так званій „Крамничі сумління“, яку організував відділ Сестринства при параді сав. Володимира і Ольги в Чикаго, своєю глибокою придуманою доповіддю поклонила серця усіх присутніх. Національним гимном закінчено це незвичайне зібрання.

Д-р Володимир Е.Голіан

Б.Л. П.

ГРИГОРІЙ ПАРК

член УНС, Відд. 973 Т-вас Сестер Любим у Ст. Луїс, Мо., номер 17-го жовтня 1982 р. на 65-му році життя.

Похоронений 23-го грудня 1982 р. у Desloge, Mo. і став членом УНСОУ 1954 р. Залишив у спадку дружину Анну, сина Віктора, невістку Шарлоту, внітку Ділану, Івана, Деннона і Гайна Парк, брата Дмитра, сестру Христині Медик, брата і сестру в Україні, швагрі і швагерку Івана Громоцького, Петра і Катерину Громоцьких.

Похорон відбудеться в середу, 20-го жовтня 1982 р., о год. 9:30 ранку з похоронного заведення Fendler-Chulik, 5611 S. Grand Blvd. до церкви Воскресіння, де була відправлена Служба Божою о год. 10-й ранку. Поховання на Sunset Burial Park, St. Louis, Mo.

Герпі Парк працював для Hager Hinge Co., 139 Victor St., St. Louis, Mo. Він був радником інженера і асистентом вченого президента Machine Development and Engineering. Почав працювати в вересні 1938 р. Працював через 44 роки до вересня 1982 р.

Вічна Йому Память! Ярослав Вільямс, секр. Відділу

Союз Українок Америки, 86-й Відділ в Ньюарку, Н. Дж. запрошує ВСІ Громадянство на ДОПОВІДЬ

Надії Світличної

на тему:

Святкування Св. Вечора і Різдва у в'язниці в Мордовії

Четвер, 9-го грудня 1982 р., год. 7:30 веч.

Пластова Домівка, 736 Sanford Ave., Ньюарк, Н. Дж.

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

ЗАСЛУГОВУЄ НА ВАШУ ВСЕБІЖНУ ПІДТРИМКУ!

UFU Foundation, Inc. 203 Second Avenue New York, N.Y. 10003

ЗАПРОШУЄМО ВСІ ГРОМАДЯНСТВО НА УКРАЇНСЬКУ ТРАДИЦІЙНУ

НОВІРІЧНУ ЗУСТРІЧ

яка відбудеться в просторих бенкетових залах

"Holiday Inn" of Somerville

US Route 22 (East Bound)

31-го ГРУДНЯ 1982 р. Початок о год. 9-й вечора до:

- При звуках популярної оркестри „ЧЕРВОНА КАЛИНА“
- Вечеря „prime rib“ при столах від 9-10 веч. По вечері холодний і гарячий буфет ПРОТЯГОМ ЦІЛОЇ ЗАБАВИ, включно зі шампаном при ЗУСТРІЧІ НОВОГО РОКУ за вступом 70.00 дол. від пари.
- Прокінся ЯКОНАКОРИШЕ РЕЗЕРВУВАТИ столики зі завітатком на 6, 8, 10 і більше осіб і т. д.

Телефон: (201) 526-9500

КОМІТЕТ ДРУЖИН ЛІКАРІВ

при Українському Лікарському Товаристві Північної Америки, Відділ Метрополіти Нью-Йорк

запрошує все Українське Громадянство на

ТРАДИЦІЙНУ ЯЛИНКУ

з мистецькою програмою

що відбудеться

в суботу, 11-го грудня 1982 року, початок о год. 7-й веч.

в приміщенні Українського Інституту Америки в Нью-Йорку

2 Схід 79-та вулиця

КОКТЕЙЛЬ

БУФЕТ У ЗАРЯДІ ПАНЬ

ЧИСТИЙ ДОХІД НА ДОБРОДІЙНІ ЦІЛІ.

ПРОВЕДІТЬ СВЯТОЧНО, РОДИННО, ВЕСЕЛО, СПОКІЙНО

РІЗДВЯНІ СВЯТА НА СОЮЗІВЦІ!

У п'ятницю, 24-го грудня 1982 року

СВЯТА ВЕЧЕРА

з традиційними 12-ма стравами.

Під час вечери КОНЦЕРТ КОЛЯДОК

У п'ятницю, 31-го грудня 1982 року

ЗУСТРІЧ НОВОГО РОКУ

з новітньою програмою.

ЗАБАВА при звуках оркестри

Александра Худолія і Дорка Сенчишина

Новірічна вечір тільки на замовлення

В четвер, 6-го січня 1983 р.

СВЯТА ВЕЧЕРА

з традиційними 12-ма стравами

Замовлення слати:

Ukrainian National Association Estate

Kerhonsan, N.Y. 12446 Tel.: (914) 626-5641

Name

Address

Нема то як на СОЮЗІВЦІ у Різдвяні Св'ята!

ПОДЯКА

в пам'ять Незабутньої Письменниці

Дарії

Ярославської-Столярчук

моєї Дорогої Дружини, що по короткій і тяжкій недугі відійшла у Вічність дня 13-го січня 1982 р. Мої щирі вислови подяки Родині, Приятелям і Знайомим за надіслані мені вирази співчуття у час мого великого горя. Особливо щиро дякую Всч. о. Перетяткові за відправлення Панакхидії і похорону на центарі. Щира подяка ВП. Паням Союзникам за катки зложені на домовині, за прощальні слова ВП. О. Муссаковської від 28-го Відділу США і за спомини п. Лідії Гладкої від Окружної США. Великимисловом Паням подяка, що не жаліли трудів і прибули на центар мило, дуже несприятливої погоди. Дуже щиро дякую ВП. п. Добосові за гарні прощальні слова над домовиною.

У сороковий день смерті відбулася Служба Божя та Поминаний Вечір у пам'ять моєї Незабутньої Дружини, письменниці Дарії Ярославської, що їх улаштував 28 Відділ США, а за який їм дуже сердешно дякую. Дякую Всім за ласкаві молитви та пожертви на Служби Божі і на добродійні цілі. Дякую щиро ВП. Паням Союзникам і Гостям за ласкаву участь на Поминальному Вечорі, що відбувся під проводом ВП. Пані Ольги Муссаковської та зі словом ВП. Пані Дібро-Филипчиковаї про покійну Дарію Ярославську. Нехай Всевисшій Господь винагородить усіх своїми ласками.

Залишений у невимовному горю —

РОМАН СТОЛЯРЧУК

Діпимось сумною і болічною вісткою з Рідними, Приятелями та Знайомими, що по довший недугі, 18-го листопада 1982 року, відійшов у Вічність на 91-му році життя

наш Найдорожчий

БАТЬКО, ДІДУСЬ ТА ПРАДІД

СП. П.

ДМИТРО КОТКО

уроджений в селі Балки, коло Мелітополя, відомий диригент, учитель музики та хорального мистецтва у львівських школах.

ПОХОВАНИЙ у Львові, на Личаківському кладовищі, 21-го листопада 1982 року.

У глибокому смутку:

дочка — АРІЯДНА ЛАПІЧАК

внук — д-р ДМИТРО з дружиною МОУД

внучка — ЛЯРІСА ЧОПІВСЬКА з мужем ЮРІЕМ

правнуки — ЮРІЙ і АЛЕКСАНДРА

Ближча та дальша Родина в Україні

Почапи...

(Продовження зі стор. 2)

ний бій, щоб вирватися із цих смертельних кліщів. Очікуємо на приказ. Кожний з нас свідомий, що приходить найгірший момент: або-або... В дванадцятій годині світляні ракети заповідають, що наступ починається. Вони ж рівночасно вказують відступок, на якому маємо проломити ворожі позиції. На обрії з'являється кілька наших танків, що промчавши нам дорогою, наступіде в напрямку залізничної та шосе, що рівнобіжно пробігають у підніжжі горбистості з міста Перемишляни в сторону

С. п. д-р Богдан Левицький

Золочева. Піднімаємося і йдемо кількома лавами. Большевицька піхота розпочинає протинаступ. Наші два танки, поцільні з протипанцерної зброї уже стоять вогні. Уся залога в них гине.

Однак, ніщо нас не стримує, бо ми бажаємо або смерті, або волі... Йдемо. Йдемо вперед. Залишаються тільки ті, кого вже навіки пригнобила земля. Вислухав Бог і молитву Савчука: „Рідна Земле, прийми моє тіло“...

Пшеничний лан кінчається і перед нами простягається широка сіножать. По

протилеглій стороні сіножати за залізницею та дорогою горби вкриті молодим лісом. На тім горбі большевицькі позиції. Наше завдання — проскочити через ту сіножату під градом куль. Траса довга — понад кілометр. Поле відкрите, ворог бачить нас усіх, як на долоні.

Підіймається перша лава і бігом кидається пробігти сіножату. Большевики всією силою вогню кулеметів та гранатометів косять наші ряди, заставляючи трупами зелену долину.

Багато, багато залишилося на тій „сіножаті смерті“ під селом Почапами.

Усе ж таки під нашим натиском большевики розскакуються. Частина з них навіть беремо в полон. По семигодньому бою досягаємо узгір'я і входимо в село Залісся.

Тут короткий відпочинок, відпущення нервів і думка: невже ж ми вже за перстеном смерті? Негайно за нею проходить друга думка: тепер ворог буде

старатися зловити в поспіху тих, що вже з нього вирвалися.

І дійсно большевики по кількохгодинній перерві, вночі знову закрили, отвір, який ми пробіли нашими тілами. Той ніч був ще один прорив. Скільки це після того було проривів і на яких відтинках — це досі ніхто не оголосив. Наша група продиралася лісами, полями та дуборами через село Вороняки, Жуків, Дунаїв, Фирлів до Рогатина, а звідти через Стрий на Карпатську Україну до села Велике Середнє та Гойдиш, де збираються розбиті нашої Дивізії. З чотирнадцяти тисяч зібралось коло дев'яти сот. По тяжких перепетях з німецьким командуванням, яке почало

добавувати в нас зрадників, ми почали поповняти ново-зоровану дивізію. Але

це вже інша сторінка історії Першої Української Дивізії УНА.

Реген і Крайські...

(Продовження зі стор. 2-ої)

ни цього року написав йому персонального листа: „Дорогий канцлер Крайські!... Ваші старання до підтримки мирної ініціативи Едмунда Стейтс Америки на Близькому Сході з подякою приймемо до відома, я прошу Вас дуже продовжувати Ваші старання переконати інших щодо співпраці з нами. Я молюся, щоб ми мали успіхи в наших стараннях перебороти розходження, яке панує в тій частині світу... Ми цінимо Вашу участь на цьому терені. Маємо надію, що ми далі будемо тісно співпрацювати в напрямі цієї мети, до якої стремлять оба наші народи, а саме — мир і свобода. Сердечно, — Роналд Реген“.

Канцлер Крайські відповів Регенові після його повороту із Тунісії: „Дорогий Пане Президент!... Ваш лист вказує, що зв'язки між Австрією й Америкою мають дійсно особливий характер... Дозвольте мені цією

дорогою погратувувати Вам за Вашу історичну ініціативу на Близькому Сході. Я хочу подати вам до відома, що я готовий підтримати цю ініціативу всіма силами. В цьому сенсі я старався вже зробити декілька кроків в цьому напрямі, наприклад під час мого перебування у Тунісії, я говорив з високими палестинськими представниками, Арабською Лігою про ці справи. Під час кожної із тих розмов я підкреслював історичне значіння цієї американської ініціативи і натискав на всіх, які мене слухають, не робити нічого, що могло б її утруднити. Я заявив їм, що тепер рішальне значіння лежить в тім, щоб здобути підтримку публічної опінії в Америці... Дорогий Пане Президенте, Ваше запрошення до спільної співпраці в інтересі миру є не тільки для мене честю але також обов'язком... Із сердечним привітом: Ваш Бруно Крайські“.

Незвичайна...

(Продовження зі стор. 3)

Ірена і Володимир Медухи 100 дол., Ірена і Антін Бачмаги 100 дол. і Микола Савка 100 дол. Їхнім іменем ми бажали б назвати цю першу незвичайну стипендію.

Вже маємо на увазі й інших, які розуміють вагу української науки для українського народу і нездовго створиться друга група для збірної стипендії цього фонду. Філадельфія покищо перша розпочала дію у справі ЗСФонду. Було б побажанням цю ідею поширити на

інші міста Америки й Канади.

Ця перша тисячка ЗСФонду нехай буде заохотою до дальших таких подібних фондів для продукції нашої української верстви, яка у нас дуже ще мала, але рівночасно дуже потрібна, як носій української культури і науки.

Український Вільний Університет, ця шістьдесятитисяч українська наукова інституція, вже давно доказав, що він служив, служить і буде служити українському народові і за це заслуговує на всебічну підтримку громади.

Ця стипендія незвичайна ще й тому, що її, майже вповні, зложили люди, що вже на пенсії, а передусім люди, що розуміють вагу і значення української науки та її носіїв. Народ без науки народ без голови. Наш народ не сміє залишитися лише погноєм для чужих. Українська наука до цього не допустить. А добрі люди, що правильно розуміють її, своїми ширими більшими пожертвами підтримували і підтримуватимуть добре діло для добра всього українського народу, а в тому й для свого власного.

Зинівий Квіт

ФУТРА — КОЖУХИ

Ціни знижені на всі кожухи.

Шисмо зі шкір французьких, еспанських, англійських і американських — готові і шисмо на міру.

Маємо на складі гарні футра з мінків й інших шлюбних шкір по цінах, знижених на 50%.

ЗАПРОШУЄМО:

GOLTEX CO.

14 — 1st Avenue ■ New York, N.Y. 10009

Відкрито 7 днів — 9-5-та по пол., понеділок до суботи 10-4-30 по пол. в неділю

По інформації прошу тел. „collect“ — (212) 533-7236 У святочний час закрито від 25-го грудня 1982 року до 8-го січня 1983 року.

SPECIAL CHRISTMAS RATES

25% off

regular price of one year's subscription to Ukrainian Weekly

\$3.75 for UNA members (regularly \$5)
\$6 for non-members (regularly \$8)

Give the yearlong gift to your family, friends, colleagues — or yourself.

Please send The Weekly as a gift to:

Name _____ Address _____ City _____ State _____ Zip _____

UNA member: ☐ yes ☐ no

In addition, send The Weekly to me:

Name _____ Address _____ City _____ State _____ Zip _____

UNA member: ☐ yes ☐ no☐ Bill me. ☐ Payment enclosed.

Mail to: THE UKRAINIAN WEEKLY
30 MONTGOMERY ST.
JERSEY CITY, N.J. 07302

Offer expires January 15, 1983. New subscriptions only.

КОНГРЕС СХИЛЬНИЙ...

(Продовження зі стор. 1)

ми резидентами Америки щойно після ще додаткових трьох років проживання тут. Всі ті, що дістануть статус постійних резидентів, зможуть стати громадянами Америки пізніше, через п'ять років.

У Конгресі лунають голоси також про те, що пропонується амністія створити ліхний прецедент для інших, що не повинні бути законами взагалі, і що вона б'є дуже по тих чужинцях, які з підливи гідною терпелістю по своїх країнах чекають часом по десять років, щоб дістати дозвіл легального дорогого приїхати на постійний побут до Америки. До багатьох трудностей з цим законодавством доходить ще й те, що іміграційна й Натуралізаційна служба ЗСА не має

достатніх засобів, щоб припинувати виконання цього закону навіть тоді, якщо його ухвалить Конгрес і підпише Президент.

48 East 7th St. Tel. GR 3-3550, New York, 10003

НИТКИ ДМЦ, матеріали для вишивання, вишивки: блузони, сорочки, подушки, обриси все — в АРЦІ.

P I Z N E

АДВОКАТИ

у справах емігрантів міжнародного засягу, контракти. Сертифікати праці, зелені картки замешкання, громадянство. Говоримо плінно по-англійськи, еспанськи, грецьки, югославськи, італійськи і по-сімськи, даром консультації, поміжковані ціни. Нью Джерзі, Нью Йорк, Коннектикут, Греція і Тайланд. Ліцензований адвокат з дозволом формування бізнесу.

U.S.A. HELLAS INTERNATIONAL

208 Roff Avenue

Palisades Park, N.J. 07650

(201) 944-2770-1

(24 години; 6 днів в тиждні); 10

хвилин від George Washington

Bridge.

НАПРАВЛЯМО ДОМИ

Білімо, робимо стелі, пластеруємо і всі інші роботи в хаті.

Тел.: (201) 375-5063

по 5-й год. веч.

ДЕРМАТОЛОГ

J. BARAL, M.D.

245 East 63rd Street

New York, N.Y.

Тел.: (212) 355-2828

Лікування всіх шкірних і

венеричних хвороб, пересадження волосся.

Приймаємо тільки за попереднім домовленням. Говоримо також по-польськи і по-німецьки.

Приймаємо Medicare.

ПАМ'ЯТНИКИ

з різних гранітів, ставимо на цвинтарях св. Андрія в Баянд Бруку і св. Духа — відома соціальна фірма

CYPRESS

HILLS MONUMENTS

ВОЛТЕР БЕЛАНСЬКИЙ

Walter Belanski

K. M. KARDOVICH

Constantine M. Kardovich

800 Jamaica Avenue

Brooklyn, N.Y. 11208

Тел.: (212) 277-2332

Відкрито в кожний день, в

суботу, включно, від 9-5 по

полудні, в неділю 10-4 по

пол.

Miami, Fla. (305) 653-5861

На бажання і для вигоди

клієнтів, радо заведемо до

Вашого дому з проектами

і порадами.

FUNERAL DIRECTORS

SENKO

FUNERAL HOME

213 Bedford Ave., Brooklyn, N.Y.

(212) 388-4416

HEMPSTEAD

FUNERAL HOME

89 Peninsula Blvd., Hempstead, L.I.

(516) 481-7460

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ

ПОГРЕБНИК

Займається похоронами

в БРОУК, БРООКЛІН,

NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

КОНТРОЛЬОВАНА

ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET

NEW YORK, N.Y. 10009

(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN

FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED

Обслуга ШИРА і ЧЕСНА.

Our Services Are Available

Anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоро-

нами на цвинтарі в Баянд

Бруку і перенесенням тіл

в Останків з різних країн

світу.

UNION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Avenue

(corner Stanley Terr.)

UNION, N.J. 07083

(201) 964-4222

СПЕЦІАЛЬНА НАГОДА
ДЛЯ ЧЛЕНІВ УНСОЮЗУ:
ПОДВОЇТЬ СВОЄ ЖИТТЬОВЕ
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
БЕЗ ЛІКАРСЬКИХ ОГЛЯДИН!

ХТО МОЖЕ ПОДВОЇТИ СВОЄ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ?

Всі теперішні члени УНСоюзу у віці 0 до 65 років.

ЯКИЙ ПЛАН ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ МОЖНА ВИБРАТИ?

У віці 0 до 60 років можна вибрати один із планів життєвого або вивинувального забезпечення.

У віці 61 до 65 років тільки грамоти на ціле життя класи W.

ЯКІ ВКЛАДКИ ТРЕБА БУДЕ ПЛАТИТИ?

Висота вкладок за ці нові грамоти буде відповідна до вибраної класи та теперішнього віку члена.

НА ЯКУ СУМУ МОЖНА НАБУТИ ГРАМОТУ?

На суму рівну теперішньому забезпеченню члена в УНСоюзі, або меншу. Мінімальна сума, що її можна набутти, це \$1,000.

ЧИ ТРЕБА ПРОХОДИТИ ЛІКАРСЬКІ ОГЛЯДИНИ?

Аплікації приймає Головна Канцелярія УНСоюзу без лікарських оглядин. Тільки у випадку ствердження недомагань чи недуги вона може зажадати доповнення аплікації вислідом лікарських оглядин.

Увага! З цієї нагоди можна
скористати тільки
до 31-го ГРУДНЯ 1982-го року

В справі цього забезпечення просимо звертатися до секретарів Відділів УНСоюзу. Коли бажаєте одержати аплікації та додаткові інформації про це забезпечення, Головної Канцелярії УНСоюзу, перешліть свою адресу (по-англійськи) до

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION

P.O. Box 17 a ■ Jersey City, N.J. 07303

(Ім'я та прізвище)

(Число дому та вулиця)

(Місцевість, стейт чи провінція, поштовий код)